

DOSSIER DE PREMSA

Ana Sánchez / Nèstor Lozano

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl / Consell de Cent 433, pral. 3ª. 08009 Barcelona

T. 933 10 60 44 · 620 811 386 / asanchez@comedianet.com / www.comedia.cat

Nota de premsa

IV MOSTRA DE CINEMA ÀRAB I MEDITERRANI DE CATALUNYA

La cita catalana amb la filmografia àrab arriba a la seva quarta edició

- **Del 15 al 19 de desembre al CineBaix de Sant Feliu de Llobregat**
- **La mostra obre una finestra a la cinematografia algeriana amb la projecció de cinc títols d'aquest país**
- **Els realitzadors Rabah Ameur Zaïmeche i Habiba Djahnine i l'actor Samir el Hakim visitaran la mostra**

Baix Llobregat, desembre 2010 · La cita catalana amb la filmografia àrab arriba a la seva quarta edició amb renovats suports institucionals i civils, enmig d'una conjuntura especialment crítica pel que respecta al finançament d'activitats culturals i de cooperació. Del 15 al 19 de desembre de 2010, la Mostra de Cinema Àrab i Mediterrani de Catalunya projectarà nou títols de ficció i documentals compromesos amb la realitat que envolta els seus realitzadors, apropant al nostre país produccions de difícil cabuda als circuits comercials. La mostra, sense caràcter competitiu, està organitzada per l'ONG Sodepau i el Cinebaix (amb la col·laboració del prestigiós Festival de Beirut "Ayam Beirut Al Cinema'ia") i vol afavorir un intercanvi professional i cultural entre cineastes, a la vegada que trencar els tòpics sobre el món àrab.

Una finestra oberta a la filmografia algeriana

Algèria serà el país convidat a mostrar a Sant Feliu el millor de la seva recent filmografia. La selecció inclou dos títols de ficció, *Harragas* (2009, Merzak Allaouache) i *Dernier maquis* (2008, Rabah Ameur-Zaïmeche) a més de dos documentals, *Lettre à ma soeur* (2008, Habiba Djahnine) i *Frantz Fanon. Memoire d'asile* (2002, Abdenour Zahzah). Els realitzadors algerians **Rabah Ameur Zaïmeche** i **Habiba Djahnine** i l'actor **Samir el Hakim** visitaran la mostra.

Cinema i memòria històrica

Enguany, la **inauguració** de la IV Mostra el 15 de desembre anirà acompanyada de la presentació del **Memorial Virtual dels desapareguts d'Algèria** i de la taula rodona "**Cinema i memòria històrica**", amb Habiba Djahnine, realitzadora, i Alberto Bougleux, realitzador i coordinador d'aquest memorial virtual. Clourà la jornada inaugural la projecció del documental **Cançó per Amine**, d'Alberto Boubleux, una coproducció de Catalunya, Algèria i Itàlia.

IV MOSTRA DE CINEMA ÀRAB I MEDITERRANI

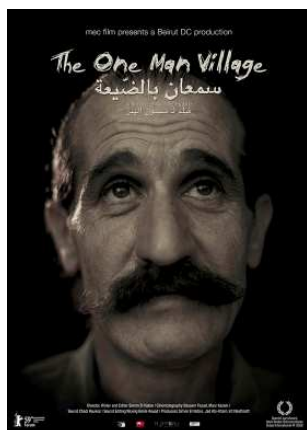
Del 15 al 19 de desembre de 2010

DIMECRES 15.12.2010	DIJOUS 16.12.2010	DIVENDRES 17.12.2010	DISSABTE 18.12.2010	DIUMENGE 19.12.2010
		10.00 HARRAGAS (ALGÈRIA, Merzak Allouache) Sessió matinal per a centres de secundària		
			17.00 CUSCUS (TUNÍSIA, Abdellatif Kechiche)	17.00 MAGRANES I MIRRA (PALESTINA, Najwa Najjar)
19.00 · Presentació IV Mostra Cinema Àrab i Mediterrani i del Memorial Virtual dels desapareguts d'Algèria. 19.30 · Taula rodona "Cinema i memòria històrica"	19.15 L'HOME SOL EN EL POBLE (LÍBAN, Simon el Habre)	19.15 FRANTZ FANON, MEMÒRIA D'ASIL (ALGÈRIA, Abdenour Zahzah)	19.45 CARTA A LA MEVA GERMANA (ALGÈRIA, Habiba Djahnine)	18.45 HARRAGAS (ALGÈRIA, Merzak Allouache)
20.30 CANÇÓ PER AMINE (CATALUNYA, ALGÈRIA I ITÀLIA, Alberto Bougleux)	21.00 FRANCESA (MARROC, Souad el Bouhati)	20.30 L'ÚLTIM MAQUIS (ALGÈRIA, Rabah Ameur Zaïmeche)	21.00 Debat amb la directora de Lettre à ma soeur, Habiba Djahnine	20.30 Debat amb un dels actors de Harragas, Samir el Hakim
<i>Refrigeri</i>		22.00 Debat amb el director de L'últim maquis, Rabah Ameur Zaïmeche	22.15 EL TEMPS QUE ROMAN Elia Suleiman Palestina	21.30 Cloenda IV Mostra Cinema Àrab i Mediterrani

DIJOURS 16 DESEMBRE A LES 19.15 H

L'home sol en el poble

The One Man Village. Líban, 2008. 86 min. VO àrab amb subtítols en català.

Director: Simon El Habre

Gènere: Documental

So: Chadi Roukoz

Edició: Simon El Habre

Guió: Simon El Habre

Produït per: Simon El Habre, Jad Abi-Khalil (Beirut DC), Irit Neidhardt (mec film)

Enllaç d'interès

<http://theonemanvillage.com/articles/>

Sinopsi

Semaan porta una vida tranquil·la a la seva granja al petit llogarret d'Ain al-Halazoun, a les muntanyes del Líban. El poblat va ser completament evacuat i destruït durant els combats de la guerra civil entre 1975 i 1990. Avui dia, molts anys després de la reconciliació oficial, els seus habitants, que pertanyen a una mateixa família, tornen regularment al poble per cultivar les seves parcel·les de terra i per veure les seves cases, i sempre marxen abans del vespre. A la seva divertida i reconfortant pel·lícula, Simon El Habre observa la vida al seu poble quasi fantasma i tracta de reflexionar sobre la memòria col·lectiva i individual en un país que sembla viure en una amnèsia generalitzada i és vulnerable a una nova guerra civil.

Simon El Habre va néixer a Beirut el 1975. En 1998 va obtenir el seu diploma en direcció audiovisual a la Acadèmia Libanesa de Belles Arts (ALBA) i es va especialitzar en muntatge a la Femis (París). Ensenya edició cinematogràfica a l'ALBA des del 2001. El Habre ha dirigit nombrosos reportatges de televisió de diversos canals per satèl·lit àrabs, incloent-hi la MBC, Al-Aràbia, i Al-Jazeera i ha editat diversos curtmetratges i documentals guanyadors de diversos premis. Amb el seu primer llargmetratge, Simon El Habre va aconseguir compartir amb el públic alhora una història familiar i un episodi de la història del Líban devastat per la guerra, amb una sensibilitat que i una visió de l'Orient Mitjà rarament plasmada a la pantalla. Va ser reconegut amb el Premi especial del Jurat al Festival de Cinema de Dubai i al de Cinema i Drets Humans de Praga, entre d'altres guardons.

Premis:

Millor Documental Internacional – **Hot Docs** (Canada, 2009)

Premi Especial del Jurat – **Dubai International Film Festival** (Emirats Àrabs, 2008)

Menció Especial del Gran Jurat – **One World Film Festival** (República Txeca, 2009)

Menció Especial del Jurat – **Expresión en Corto** (Mexico, 2009) i **DokuFest** (Kosovo, 2009)

Selecció Oficial a la **Berlinale – Forum Section** (Alemanya, 2009)

Festival Internacional de Yerevan – Competició Oficial (Armènia, 2009)

DOK.Fest Munich – Film d'obertura – Competició Oficial (Alemanya, 2009)

Festival Internacional de Jeonju – Competició Internacional (Korea del Sud, 2009)

DIJOUS 16 DESEMBRE A LES 21.00 H

Francesa

Française. França / Marroc, 2007. 84 min. VO àrab amb subtítols en castellà.

Director / Guió: Souad El Bouhati

Producció: Jacques Kirsner

Imatge / Fotografia: Florian Bouchet, Olivier Chambon

Música: Patrice Gomis

Intèrprets: Hafsia Herzi, Farida Khelifa, Maher Kamoun, Alexandra Martinez, Amal Ayouch, Sihame Sani, Delphine Zingg, Caroline Sevin, Victor Moy, Aymen Saidi

Guió: Souad El Bouhati

Produït per: JEM Productions, France 2 Cinéma, Irène

Festivals: Rotterdam International Film Festival (2009), Dubai International Film Festival (2008)

Enllaços d'interès

<http://www.fcat.es/wiki/index.php/Fran%C3%A7aise>

<http://www.evene.fr/cinema/films/francaise-17411.php?video> (trailer)

http://www.cinemovies.fr/fiche_film.php?IDfilm=16605

Sinopsi

Sofia, nascuda a França de pares magrebins, ha passat una infància feliç a la seva petita ciutat. Però al seu pare li torna la nostàlgia i als deu anys escassos, la nena es troba vivint al Marroc i en una granja. La seva única ambició és superar el batxillerat per poder tornar a França als 18 anys però la vida sol arreglar-se-les molt bé per desbaratar-nos els plans.

Souad El-Bouhati va néixer el 1962 a Sidi Rabah, Marroc, i va créixer a França. Abans de llicenciar-se en Cinematografia a la Sorbona, va treballar com a assistent social durant deu anys. El 1995 va començar al món del cinema com a ajudant de realització, guionista i muntadora. En 1999 va rodar *Salam*, un curtmetratge sobre un emigrant que decideix tornar al seu país. *Française* és el seu primer llargmetratge.

Filmografia: 1999, *Salam* (curtmetratge) i 2008, *Française* (llargmetratge).

Hafsia Herzi, l'actriu protagonista, va fer un fantàstic debut al cinema als 21 anys guanyant el César a la Millor Actriu i el Premi Marcello Mastroianni, per la seva interpretació en la pel·lícula *Cús-Cús*. En aquest film, l'actriu irradia sensualitat en la jove Rym. *La Rodba* (2010) és el seu primer curtmetratge com a realitzadora i guionista.

Crítica a Telerama, 2010 (Mathilde Blottière). *Què és ser francesa? Un dret a la terra, un vincle de sang, un tros de paper, un sentiment de pertinença. Totes aquestes preguntes reguen aquesta sòbria i sòlida òpera primera de la realitzadora sobre el destí d'una adolescent estudiant. "Française" (Francesa) evita els clixés associats tradicionalment a la immigració. Situant la seva pel·lícula al Marroc, Souad ha optat per donar valor a un altre punt de vista: el d'una jove amb gana de llibertat i lluitant contra la fascinació-repuls de la societat marroquina cap a l'antiga potència ocupant. El punt fort de la pel·lícula? Hafsia Herzi. Brillant i feroç, la jove amb les celles de color negre-atzabeja demostra un gran talent, revelat ja en la pel·lícula "Cús-cús". El seu joc subtil fa honor a la complexitat del seu personatge, quan la seva energia, salvatge i sensual, li ofereix una gran obstinació d'aquells que tenen un somni.*

DIVENDRES 17 DESEMBRE A LES 19.15 H

Frantz Fanon. Memòria d'asil

Frantz Fanon. Memoire d'asile. Algèria, 2002. 52 min. VO àrab amb subtítols en castellà

Director i producció: Abdenour Zahzah, Bachir Ridouh.

Realitzador: Bachir Ridouh, Abdenour Zahzah

Gènere: Documental

Imatge: Miguel Vasiliskis, Bachir Sellami

Música: Sid-Ahmed Debonno, Reda Thabti

So: Farid Kortbi. Carole Sainsard.

Edició: Abdenour Zahzah, Redouane Guetas

Scenari: Abdenour Zahzah Bachir Ridouh.

Guió: Abdenour Zahzah.

Distribució: Mille et Une Productions

Produït per: Anwar cinéma

Sinopsi

Frantz Fanon. Memoire d'asile és un retrat del psiquiatra i teòric revolucionari Frantz Fanon, nascut el 1925 a Martinica, resistent al *petainisme* colonial, escriptor i posteriorment ambaixador de la República Algeriana a l'Àfrica Negra. Personatge emblemàtic dels anys 60 i 70, denunciant amb passió el racisme i el colonialisme. Va ser admirat pels Black Panthers, els joves revolucionaris del Tercer Món i d'Europa. Els seus textos sobre la descolonització han servit com a inspiració als moviments d'independència durant més de quatre dècades (Jean-Paul Sartre ho ha reconegut com la veu del Tercer Món). El seu treball als hospitals psiquiàtrics va ser predecessor de les teories de Michel Foucault. Aquesta pel·lícula reconstitueix la vida de Fanon, examinant les seves teories de la identitat i de la raça, així com la seva participació en la lluita anticolonial i antiracista.

Abdenour Zahzah va néixer el 1973 a Blida (Algèria). Després dels seus estudis superiors en audiovisuals, dirigeix la filмотeca de Blida entre 1998 i 2003. La seva primera pel·lícula documental, *Frantz Fanon: memòria d'un asil*, va ser rodada a l'hospital psiquiàtric de Blida, a l'entorn de Frantz Fanon. Entre 2003 i 2006, efectua llargs viatges a França d'on porta records en forma de pel·lícules, tals com *Le Non-Faire* (El No fer) que té per tema l'art marginal d'un suburbi de Paris (banlieu). *Maurice Pons, escriptor de l'estrany*, que va resultar ser una singular trobada amb un escriptor a Moulin d'Ande. Actualment, prepara el rodatge d'un curtmetratge de ficció, *Le marionnettiste* (El titellaire) que explica la dificultat de ser artista en un país hostil a la creació artística.

Bachir Ridouh va néixer el 1942 a Alger. Professor de psiquiatria, mèdic forense, criminòleg, escriptor, és actualment responsable del servei de psiquiatria forense a la CHU Frantz Fanon de Blida. "Amb Ridouh, hem treballat a partir d'arxius de l'hospital que gairebé van desaparèixer, en particular els registres d'entrada de l'Hospital Psiquiàtric, el seguiment dels pacients i les notes clíniques de Fanon. El testimoni de François Maspero ens ensenya que el Che Guevara va llegir tres vegades a Fanon després de la seva mort i que va donar a conèixer el seu pensament a Sud-Amèrica", va dir Abdenour Zahzah.

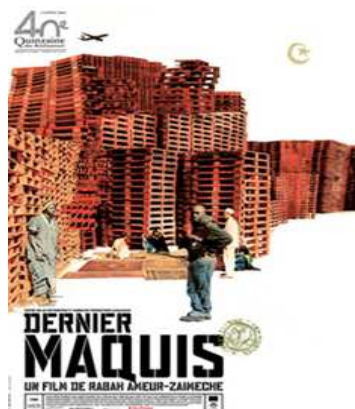
Crítica a L'Humanité, desembre de 2005. *El film de Abdenour Zahzah, compta amb enginyosa subtileza el treball de tractament dels malalts i la seva relació amb l'equip mèdic... Els testimoni hospitalaris, confusos fins i tot en la seva concepció de psiquiatria, tracen el retrat d'un home apassionat per la seva professió, un gran humanista... Les paraules de François Maspero, que va ser el seu editor, permeten llançar un pertinent raig de llum per comprendre el recorregut de Frantz Fanon.*

DIVENDRES 17 DESEMBRE A LES 20.30 H

*** A les 22.00 H, debat amb el director.

L'últim maquis

Dernier maquis. França / Algèria. 2008. 93 min. VO francès amb subtítols en català.

Director: Rabah Ameur-Zaïmeche

Producció: Rabah Ameur-Zaïmeche

Imatge: Irina Lubtchansky

Música: Sylvain Rifflet

Edició: Nicolas Bancilhon

Intèrprets: *Salim Ameur-Zaïmeche, Abel Jafri, Sylvain Roume, Christian Milia-Darmezine, Larbi Zekkour, Mamadou Kebe, Rabah Ameur-Zaïmeche.*

Decorats: François Musquet, Patrick Horel

Scenari: Rabah Ameur-Zaïmeche, Louise Thermes

Guió: Rabah Ameur-Zaïmeche, Louise Thermes

Produït per: Sarah Sobol (Sarrazink Productions) / Distribuit per: Sophie Dulac

Enllaç d'interès: <http://www.africultures.com/php/index.php?nav=article&no=7627>

Sinopsi

En un decorat cobert per un vermell uniforme treballa un grup de mecànics immigrants. En aquest univers completament hermètic, Mao, el patró, intenta aconseguir la pau social escometent la construcció d'una mesquita. No obstant això, els veritables problemes de la comunitat sorgeixen quan el patró decideix nomenar l'imam sense el consens dels altres. *Dernier maquis*, de factura franco-algeriana i dirigit pel cineasta Rabah Ameur-Zaïmeche, és l'últim capítol del tríptic sobre la immigració format per *Wesh Wesh, qu'est-ce qui se passe?* i *Bled Number One*. Presentada a la *Quinzaine des Réalisateurs* del Festival de Cannes.

Rabah Ameur-Zaïmeche va néixer a Algèria el 1966 i es va traslladar a França el 1968. Va créixer en Montfermeil, als afores de París. Després de graduar-se en Sociologia, va crear Sarrazink Productions el 1999. Tres anys més tard va produir i va dirigir el seu primer llargmetratge, *Wesh Wesh, qu'est-ce qui se passe?*, que va obtenir diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Louis Delluc i el Wolfgang Staudte Award a Berlín. El 2005 va escriure i va dirigir *Bled Number One*, segon extracte de la seva trilogia de la immigració. Més informació d'aquest director a la pàgina 13 d'aquest dossier.

Crítica sincera: <http://www.cahiersducinema.com/article1743.html>. *Ens recordem de la taronja Bob, robada al nedador de Seuret, puntuant els paisatges oberts de Bled Number One. De Kamel "doble càstig" al patró Mao, el cineasta-actor Rabah Ameur-Zaïmeche ha optat pel color vermell. Vermell, el color del maquis (la resistència francesa armada contra el nazisme), el color de les paletes que, en el seu impressionant primer plànol, esculpeixen un espai escènic d'ambient regirat: monumentalitat teatral de "pujades del vermell", banalitat del gest de la minúscula silueta pescada recollint les paletes del seu carretó elevador. De la modulació impressionista dels colors naturals del bled (poble) al monocrom expressionista de Dernier Maquis, la diferència és abismal. Aquest gest radical puntua l'agudesa política del cinema de Rabah Ameur-Zaïmeche i l'audàcia falsament relaxada d'aquest home. En aquests temps de folklorització de l'herència comunista, de la commemoració hipòcrita o semi-vergonyosa del Maig del 68, com retornar el poder a un dels símbols més utilitzats, però també compartits? Com recarregar d'energia el vermell? Per a baix: la paleta, peça humil i arcaica d'un capitalisme sense edat. Per a dalt: la potència de l'art assumit, i la posada en escena frontal, pictòrica i teatral.*

DISSABTE 18 DESEMBRE A LES 17.00 H

Cuscus

Cuscus. 2007, França / Tunísia. 150 min. VO àrab-francès, subtítols en castellà.

Director: Abdel Kechiche

Producció: Claude Berri.

Gènere: Drama

Fotografia: Lubomir Bakchev.

Música: varis

Edició: Ghalya Lacroix i Camille Toubkis.

Intèrprets: Habib Boufares, Hafsia Herzi, Farida Benkhetache, Abdelhamid Aktouche.

Direcció artística: Benoît Barouh.

Vestuari: Maria Beloso Hall.

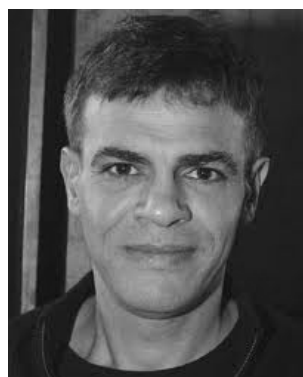
Guió: Abdel Kechiche

Premis: 2007: Festival de Venècia: Gran Premi del Jurat. Premi FIPRESCI

2008: 4 Premis Cesar: Millor pel·lícula, director, guió, actriu revelació (Hafsia Herzi)

Produït per: Pathé Renn Productions/Hirsch/France 2 Cinéma. Estrenada a Espanya el 2009.

Ciutat de Sète (França), port marítim. El senyor Beiji és un home casat de 60 anys, treballador de les drassanes, una feina insuportable amb el pas dels anys. D'altra banda, és un cap de família divorciat que intenta costar el que costi mantenir units als seus éssers estimats, una tasca difícil a causa dels desequilibris familiars. En aquesta delicada etapa de la seva vida, sembla que tot contribueix a fer-lo sentir inútil. No obstant això, només pensa en superar-ho i decideix obrir un restaurant. Però no serà fàcil, tot i que la família poc a poc s'anirà unint entorn d'un pla que es converteix per a tots en un símbol de la recerca d'una vida millor.

Originari de Tunísia, l'actor Abdel Kechiche es decanta per la realització l'any 2001 quan dirigeix *La faute a voltaire* (*La culpa és de Voltaire*), tota una revelació. En ell, el director descriu la difícil vida diària d'un immigrant «sense papers» i les seves aventures amoroses, i compta en el repartiment amb la presència d'Aure Atika i Sami Bouajila. El 2003, nova obra amb el seu consegüent èxit per al realitzador. Es tracta de *L'Esquive* (*L'esquivo*), llargmetratge en el qual dirigeix a adolescents d'un institut d'un suburbi francès assajant una obra de Marivaux i pel qual ell i els seus actors van ser guardonats amb quatre Premis César. El 2007, torna amb una altra nova revelació, *La Graine et le mulet* (*El gra i la mula*), per la qual la Mostra de Venècia li atorga el Premi Especial del Jurat i guardona així mateix a l'actriu Hafsia Herzi amb el Premi Revelació.

Web oficial: <http://www.lagraineetlemulet-lefilm.com/>

Enllaç d'interès: <http://www.vertigofilms.es/catalogo-peliculas/c/cuscus.html>

Crítica sencera a: <http://opinion.labutaca.net/2009/02/05/cuscus-retazos-de-vida/>, per **Jordi Revert:** *Cuscus* "és una d'aquelles pel·lícules que fan que les seves petites històries acabin resultant tan grans com la vida mateixa. Un cinema de vocació realista, retratista d'una societat o de la família fragmentada, d'un home que es nega a una jubilació anticipada o de la rica multiculturalitat i orgullosa herència. Un cinema que necessitarà de la complicitat i fasciació de l'espectador si aquest vol gaudir de cadascuna de les estampes que Abdel Kechiche proposa: estampes que respiren vida pels quatre costats.

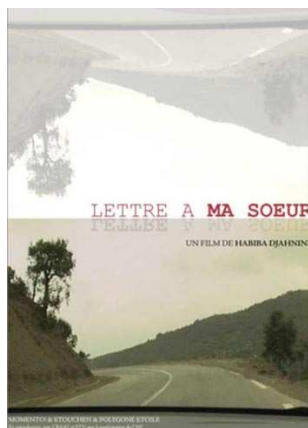
Crítica de Javier Ocaña al diari El País. No li hagués vingut malament una poda parcial a algunes de les seves reiteratives seqüències del tram intermedi (no al brutal clímax final, imprescindible), però per descomptat els seus brots de geni són inoblidables.

DISSABTE 18 DESEMBRE A LES 19.45 H

*** 21.00 H. Debat amb la directora.

Carta a la meva germana

Lettre à ma sœur. Algèria / França, 2006. 68 min. VO àrab amb subtítols en castellà.

Direcció i realització: Habiba Djahnine

Guió: Habiba Djahnine

Gènere: Documental

Producció: Leila Habchi y Benoît Prin

Directors de fotografia: Leila Habchi y Ahmed Messad

So: Benoît Prin y Farid Kortbi

Música: Moussa Selkh

Muntatge: Benoît Prin

Produït per: Momento !, Etouchane, Polygone Etoilé.

Enllaç d'interès:

<http://www.laopinion.es/cultura/2009/04/05/cultura-comunicacion-habiba-djahnine-aprendi-cine-rodar-carta-hermana/211062.html>

Sinopsi

El 1995 a Tizi Ouzou, Nabila Djahnine, presidenta de l'associació Thirghri N'tmetout, va caure a mans d'un grup armat. Des de feia anys, els islamistes obligaven a les dones, sota pena de mort, a portar el hijab (vel-mocador) o abandonar el treball. No obstant això, es tractava de la primera vegada que una militant feminista pagava amb la seva vida. El 1994 Nabila havia escrit una carta a la seva germana Habiba, i *Lettre à ma sœur* és la resposta a aquesta carta. "És una manera d'explicar el que ha passat des de fa deu anys. Vull tornar sobre els llocs per veure el que ha estat de Tizi-Ouzou i la gent que coneixia i amb la qual militava. Vull preguntar-los per què l'assassinat i la massacre de civils han estat l'única resposta al conflicte d'Algèria. Per què el diàleg s'ha fet impossible?"

La realitzadora **Habiba Djahnine**, formada a la universitat París III (Nova Sorbona), pertany a la nova generació de documentalistes algerians. És, igualment, fundadora de l'associació "Cinema i Memòria" i "Trobades sobre gènere documental" que tenen lloc des de 2003 a la ciutat de Béjaia, a la Kabylia. Nascuda el 1968 a Algèria, Djahnine és també autora de diversos articles i textos d'humor editats en revistes de França i Algèria i d'una col·lecció poètica, *Outre-Mort* (Més enllà de la mort) de l'editorial El-Ghazali, on una de les poesies està editada en l'antologia *Je est un aute* de l'editorial Seghers. A més, va realitzar el 2006 el documental *Lettre à ma sœur* i el 2008 *Autrement citoyens*, associacions en moviment per la societat civil a Algèria. Està a punt d'acabar el rodatge dels documentals *Avant de franchir la ligne d'horizon* i *Retours à la Montagne*.

Entrevista a www.belbelmed.net: *Si hagués de parlar de la situació del gènere documental a Algèria a una persona que no coneix de res el seu país, què li diria? Li diria que el documental d'autor està naixent però el camí serà llarg, ja que aquest gènere encara no està tan reconegut com el cinematogràfic, tot i tenir precursors; penso en Assia Djebbar el 1979 i Azzedine Meddour el 1983. Els dos han significat ser noves veus per al documental en una època en la qual el govern algerià proclamava el socialisme i hi havia una política de producció cinematogràfica, gràcies a un finançament públic. Malgrat trencar amb el sistema imperant, han utilitzat mitjans per produir imatges del real singulars i originals. Des de la dissolució de totes les estructures estàtiques a càrrec del cinema, a principis dels anys 90, ja no va haver-hi més finançament d'aquest.*

DISSABTE 18 DESEMBRE A LES 22.15 H

El temps que roman

Le temps qu'il reste. Palestina/França, 2008. 109 min. VO àrab i hebreu, subtítols en castellà

Director: Elia Suleiman
Producció: Michael Gentile
Imatge: Marc-Andre Batigne
Edició: Veronique Lange
Intèrprets: Elia Suleiman, Saleh Bakri, Yasmine Has
Guió: Elia Suleiman
Produït per: The Film
Enllaços d'interès:

Tràiler: <http://www.youtube.com/watch?v=ZmUPHXAC3Lk>.

Crítica: <http://www.rebellion.org/noticia.php?id=105607&titular=rese%F1a-de-la-pel%EDcula-<i>the-time-that-remains</i>-de-elia-suleiman->

http://www.wildbunch.biz/films/the_time_that_remains:credits

Sinopsi

Monumental visió reflexiva i poètica de Palestina a partir de 1948. En la època de la creació de l'Estat d'Israel, durant les últimes hores abans de la rendició de Natzaret, en Fuad - un membre de la resistència palestina és separat de la Thurayya, l'amor de la seva vida. Ella fuig del conflicte i viatja cap a Jordània amb la seva família, però Fuad és capturat abans de poder escapar. Els anys passen. Natzaret està sota la llei marcial. En Fuad, com la resta de la població de la ciutat, està sota vigilància dels serveis secrets. Arrestat i acusat de contraban d'armes, es troba amb la Thurayya a l'estació de policia. A ella li han concedit un permís per tornar a visitar el seu pare malalt. Amb en Fuad tenen una breu xerrada i es desitgen sortir. Es, el fill d'en Fuad, ja és adolescent. Nazareth està passant per uns moments d'agitació política extrema; creix el desig de recuperar i refermar una identitat nacional. El germà de la Thurayya apareix a la casa d'en Fuad durant uns aldarulls. La seva germana s'està morint de càncer, i ha demanat veure en Fuad un últim cop. A Jordània, la parella es troba a soles. Només poden parlar una breu estona, i Thurayya mor poc després. L'anciana mare de l'Es és cuidada per una infermera filipina. Un policia està bojament enamorat de la infermera, que l'ha convertit en el seu esclau domèstic. En lloc d'arrestar l'Es, el policia és el primer a donar-li la benvinguda. En mig de l'absurd, Es lluita per donar un sentit a tot plegat, però sense cap resultat. És ell qui s'emporta Palestina allà on vagi, o és Palestina que s'escampa per la resta del món?

Elia Suleiman, (nascut el 1960 a Nazareth) és un director i actor palestí-israelià. És més conegut per la pel·lícula de 2002 *Divine Intervention*, una moderna tragicomèdia sobre la vida sota l'ocupació als territoris palestins que va guanyar el Premi del Jurat al Festival de Cannes del 2002. Entre 1982 i 1993, E. Suleiman va viure a Nova York, on va dirigir dos curtmetratges que van guanyar nombrosos premis. *Homage by Assassination* és una "pel·lícula diari", que critica la guerra del Golf de 1991 a través de la juxtaposició de múltiples capes d'anècdotes i identitats personals. El 1994, Suleiman es va traslladar a Jerusalem i va començar a ensenyar a la universitat de Birzeit a Cisjordània. El 1996, Suleiman va dirigir *Chronicle of a Disappearance*, el seu primer llargmetratge. Va guanyar el Premi Millor Pel·lícula al Festival de Cinema de Venècia de 1996. El 2002, el segon llargmetratge de Suleiman, *Divine Intervention*, va guanyar el Premi del Jurat al Festival de Cannes i el Premi de la crítica internacional (FIPRESCI), i finalment va rebre el premi a la millor pel·lícula estrangera als Premis Europeus de Roma

DIUMENGE 19 DESEMBRE A LES 17.00 H

Magranes i mirra

Pomegranates and Myrrh. Palestina, 2009. 95 min. VO àrab amb subtítols en català

Director: Najwa Najjar

Producció: Hani Kort

Edició: Bettina Bohler

Intèrprets: Ali Suliman, Ashraf Farah, Hiam Abbas, Yasmine Elmasri

Guió: Najwa Najjar

Produït per: Ustura Films

Millor guió al Screenplay Development Fund, Amiens, França

Cinema en Moviment del Festival de Sant Sebastià (4 premis) 2008

Premi del Públic al Festival de Cinema Tribeca de Doha 2009

Gran Premi al Festival de Cinema Amal, Espanya 2009

Millor actriu al Muscat International Film Festival 2010

Millor realitzador al Muscat International Film Festival 2010

Gran Premi Youssef Chahine al Festival Internacional de Cinema d'Autor de Rabat 2010

Menció Especial a la millor actriu al Festival Internacional de Cinema d'Autor de Rabat 2010

Sinopsi. El feliç casament de la ballarina Kamar amb el Zaid és seguit gairebé immediatament per l'empresonament d'en Zaid a Israel per negar-se a renunciar a la seva terra. D'esperit lliure, la Kamar vol donar suport al seu marit i ser una dona obedient, però ha d'enfrontar-se a la idea de renunciar a la dansa i als seus propis somnis. La situació es complica quan un nou instructor de ball, el Kais, torna al taller després de molts anys al Líban i se sent atret per la Kamar. Ella lluita per controlar el pes de l'atenció del Kais, que fa aflorar els seus esforços per equilibrar els seus desitjos amb els seus deures com a esposa d'un pres. Igual que el propi personatge de la Kamar, la directora Najwa Najjar (en el seu primer llargmetratge) enfoca la situació de la protagonista d'una manera pràctica. Enlloc de fabricar un melodrama, Najjar es centra en la insistència de la Kamar en veure la seva vida, com la de qualsevol altra persona, com una oportunitat per a la felicitat. La narració íntima de Najjar i la sensible interpretació de Yasmine Al Massri de la Kamar donen forma a una pel·lícula que tracta amb honestat a la manera com una dona es pot enfrontar a les realitats de la vida a l'actual Palestina, tot negant-se a ser condicionada per elles.

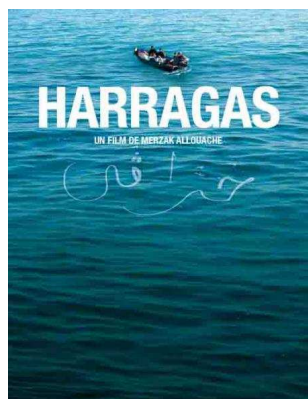

L' escriptora i directora **Najwa Najjar** es va graduar en ciències polítiques i economia i va fer un màster en producció de cinema i vídeo als EUA. Ha treballat en documentals i ficció des de 1999. La seva recent i aclamada realització de *Pomegranates and Myrrh* (2009) va recollir més de 10 premis internacionals. La pel·lícula es va distribuir a tot el món amb èxit. Els seus treballs anteriors inclouen diverses pel·lícules guanyadores de premis i que van participar a festivals de cinema de tot el món (Dubai, Berlín, Cannes, Locarno, Hamptons, Premis de l'Acadèmia Europea...): *Yasmine Tughani* (2006), *Naim and Wade'a* (1999), *Quintessence of Oblivion* (2001), *Blue Gold* (2004), *A Boy Called Mohamad* (2002), and *They Came from the East* (2004) que va obrir els Premis de l'Acadèmia Europea. Najjar ha produït recentment un recull de curtmetratges de cineastes de tot el món arran dels atacs a Gaza titulat *Gaza Winter* (2009). El seu segon llargmetratge *Eyes of A Thief* s'està realitzant actualment. Najjar ha pres part en nombrosos comitès sobre cinema i en el jurat de diversos festivals internacionals. El 2009 Najjar va ser ponent per al Rawi Sundance Lab per a guionistes àrabs, i va organitzar un seminari per als cineastes palestins titulat "Idea to Script to Screen". Viu a Ramallah, Palestina.

DIUMENGE 19 DESEMBRE A LES 18.45 H *** 20.30 H. Debat amb l'actor, Samir el Hakim.

Harragas

Harragas. França / Algèria, 2009. 103 min. VO àrab amb subtítols en castellà.

Director: Merzak Allouache
Producció: Marc Fontanel
Imatge: Sylvie Gadmer
Fotografia: Philippe Guildbert
Música: David Hadjadj
So: Mourad Louanchi et Julien Bourdeau
Intèrprets: Lamia Boussekine, Nabil Asli, Samir El Hakim
Guió: Merzak Allouache
Produït per: LIBRISFILMS (França) i BAYA FILMS (Algèria)

Harragas (paraula d'origen àrab per designar a aquells que cremen els seus papers abans de sortir del seu país per no deixar rastre), dirigida per *Merzak Allouache*, reflecteix el drama de la immigració i dels que arrisquen les seves vides creuant en patera des de les costes magrebines cap a les espanyoles, porta d'entrada del cobejat *Eldorado Europeu*. Protagonitzada per Nabil Asli, va guanyar la Palmera de oro al Festival de València el 2009.

Merzak Allouache va néixer el 6 d'octubre de 1944 a Alger. Va seguir estudis cinematogràfics a la secció de realització de l'Institut Nacional Cinematogràfic d'Alger el 1964 on realitza *Croisement* (*Encreuament*). Després de *Le Voleur* (*El Lladre*), el seu primer curtmetratge, completa la seva formació amb pràctiques a l'IDHEC en 1967 i a la ORTF el 1968. Treballa així mateix com a ajudant de realització en algunes pel·lícules. Merzak Allouache va filmar documentals, emissions humorístiques per a la televisió algeriana i diversos llargmetratges de ficció com *Omar Gatlatto* presentat a la Setmana de la Crítica el 1977, *Bab El-Oued City* presentat a la secció Un Certain Regard del Festival de Cannes en 1994, i la comèdia *Salut cousin!* (Hola cosí) seleccionat a la *Quinzena dels Realitzadors*. Després d'un documental per al canal Art ("Vie et mort des journalistes algériens", *Vida i mort dels periodistes algerians*) i diversos telefilms, el realitzador torna al cinema el 2001 amb *L'Autre monde* (*L'Altre món*). L'any següent, empeny al seu amic Gad Elmaleh a portar a la gran pantalla un dels personatges del seu "one-man-show", el travesti romàntic *Chouchou*. *Normal!* escrita el 1995 és la seva primera peça.

Crítica de Michel Amarger (Afrimages / RFI / Médias France). *El cineasta algerià, copejat pel fenomen que està sagnant el seu país on els joves ja no aguanten el dia a dia, ha optat per dedicar-los una pel·lícula. Lluny dels documentals que tracten el tema a Algèria des de fa algun temps, tals com "Harguine Harguine" de Meriem Achour-Bouaakaz, 2007, el conegut autor de "Omar Gatlatto", 1976, "Bab El-Oued City", 1993, "L'autre monde" (L'Altre Món), 2001, tracta el tema de l'embarco de clandestins mitjançant un mesurat relat. "Harragas és una ficció on l'única ambició és mostrar la situació d'un grup de joves desesperats que decideixen llançar-se en aquesta perillosa travessia", cita el director. La ficció acuradament preparada per Merzak Allouache es recolza en les seves investigacions. "El 99% del que diuen els personatges són frases que he escoltat abans", assenyala el realitzador. Per accentuar el realisme, sobretot palpable al principi, la seva càmera es passeja per Mostaganem on comença l'acció.*

Convidats a la IV Mostra

REALITZADOR FRANCO - ALGERIÀ

Rabah Ameur Zaïmeche

DISPONIBILITAT PER ENTREVISTES DEL 16 AL 19/12

Rabah Ameur-Zaïmeche va néixer a Algèria el 1966 i es va traslladar a França el 1968. Va créixer en Montfermeil, a les afores de París. Després de graduar-se en Sociologia, va crear l'any 1999 Sarrazink Productions. Tres anys més tard va produir i va dirigir el seu primer llargmetratge, *Wesh Wesh, qu'est-ce qui se passe?*, que va obtenir diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Louis Delluc i el Wolfgang Staudte Award a Berlín. El 2005 va escriure i va dirigir *Bled Number One*, segon extracte de la seva trilogia de la immigració, completat amb *Dernier Maquis*, seleccionada a la Quinzena dels Realitzadors del Festival de Cannes el 2008.

El rodatge del seu quart llargmetratge, *Les chants de Mandrin*, coproducció franco-belgo-espanyola, va començar l'octubre d'enguany a la província d'Avairon. La història, ambientada en el regne de França del segle XVIII, revisa el mite d'un cèlebre bandit. Rabah Ameur-Zaïmeche, que també actua en el seu nou treball, va reunir en el repartiment a Sylvain Roume, Abel Jafri, Sylvain Rifflet, Salim Ameur-Zaïmeche, Christian Milia-Darmezin, Kenji Meunier, Jean-Luc Nancy i Jacques Nolot. El guió, escrit pel director, situa el començament de la història després de l'execució de Louis Mandrin, cèlebre bandit i heroi popular de la meitat del segle XVIII.

ESCRITORA I REALITZADORA ALGERIANA

Habiba Djahnine

DISPONIBILITAT PER ENTREVISTES DEL 14 AL 18/12

La realitzadora Habiba Djahnine, formada a la universitat París III (Nova Sorbona), pertany a la nova generació de documentalistes algerians. És fundadora de l'associació "Cinema i Memòria" i "Trobades sobre gènere documental" que tenen lloc des de 2003 a la ciutat de Béjaia, a la Kabylia. Nascuda el 1968 a Algèria, Djahnine és també autora de diversos articles i textos d'humor editats en revistes de França i Algèria i d'una col·lecció poètica, *Outre-Mort* (Més enllà de la mort) de l'editorial El-Ghazali, on una de les poesies està editada en l'antologia *Je est un aute* de l'editorial Seghers. A més, va realitzar l'any 2006 el documental *Lettre à ma sœur* i el 2008 *Autrement citoyens*, associacions en moviment per la societat civil a Algèria. Està a punt d'enllestir el rodatge dels documentals *Avant de franchir la ligne d'horizon* i *Retours à la Montagne*.

Informació d'interès

IV MOSTRA DE CINEMA ÀRAB I MEDITERRANI

Del 15 al 19 de desembre de 2010

Cinebaix (C/ Joan Batllori, n. 21. Sant Feliu de Llobregat - Barcelona).
Com arribar-hi: RENFE, parada Sant Feliu de Llobregat (línia R4).

Preu de cada sessió: **4 euros** (2 euros per als socis del Club TR3SC).
Abonament: **15 euros** (10 euros per als socis del Club TR3SC).
Entrada gratuïta per als socis de CineBaix i Sodepau.
Dimecres dia 15: entrada gratuïta.

VENDA ANTICIPADA D'ABONAMENTS

A la taquilla de CineBaix (de divendres a dilluns de 18.30 a 22 hores)

C. de Joan Batllori, 21 - 08980 Sant Feliu de Llobregat

Tel. 93 666 18 59 - cinebaix@cinebaix.com - www.cinebaix.com

A la seu de Sodepau (de dilluns a dijous de 10 a 14 i de 16 a 19 hores)

Ptge. del Crèdit, 7, pral. - 08002 Barcelona

Tel. 93 301 01 71 - sodepau@sodepau.org - www.sodepau.org

*** Totes les pel·lícules es projectaran subtítulades en català o castellà.

*** Traducció consecutiva del debats de l'àrab al català.

Més informació i material gràfic

<http://www.comedia.cat/ca/comediateca/iv-mostra-de-cinema-arab-i-mediterrani-de-catalunya>

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl

Consell de Cent 433, pral. 3^a. 08009 Barcelona

T. [00 34] 933 10 60 44 · 932 95 56 34

M. [00 34] 638 01 45 45

asanchez@comedianet.com

www.comedia.cat